

Den livfulla torgbilden från Ödeshög torde härstamma från sekelskiftet.

På oktobermarknad i Ödeshög 1886

Lördagen den 16 oktober 1886 innehöll Östgöta-Kuriren, som utkom i Vadstena, en krönika av signaturen Kalle Kurir om ett besök på höstmarknaden i Ödeshög. Signaturen var tidningens redaktör Gustaf R. Pettersson, som vanligen använde signaturen Klippans son. Vi återger här hela kåseriet, som ger friska bilder av livet i Ödeshög en höstdag för 90 år sedan.

Krönika

Undertecknad tog sig häromdagen en kortgalopp till Ödeshög. Och det är härom denna spalt skall handla.

Det var marknad. Hela platsen var klädd i marknadsskrud, och det var lif och rörelse i alla hörn. Jag kan ej reda grannlåten på simpel prosa. Opp på pegasen, som bättre förstår att svänga sig i trängseln.

*Här ä' men'skor och kreatur,
Och här ä' judar, som schackra,
Och här gå gossar liksom på lur
Ibland små flickor så vackra.*

*Och uppå torget derborta re'n
Man har de vackraste stekar,
Som vandra kring uppå fyra ben
Och svans åt slagtaren pekar.*

*Och här gå Lotta och Herrgårds-Per
I giftastankar i flocken,
Och tänka visst ungefär så här:
"En ko... hur får man en tocken?"*

*Jo, Per har pengar, som gräs, i dag,
Och Lotta frågar på priset,
Och så man köper en af det slag,
Som är till jul "på det viset".*

*Men midtför Lejons det grannast är,
Ty allting blänker, som gullet,
Och därför tränges man fästigt här,
Blott för att skåda "lullull'et".*

*Men silkesdukar och granna band
Af töser köpas i massa;
Blott "knallen" prutar ett litet grand,
Så gladt de till honom "stassa".*

*Än gumman köper en kaffequarn,
Och gubben köper en flaska,
Och båda jollra som glada barn,
Der mellan borden de traska.*

*En kossa råmar i hvarje hörn,
Och stutar gå uti ringar,
Och drängar gifva varann en törn
Emellanåt, som de klingar.*

*Och gubbar snusa ur näfverask
Och skaka lurfviga skäggen,
Och gräl det höres, från ett patrask
Som slagit läger vid väggen.*

*Men på en trappa helt väldig står
Herr kommissarien alvarlig,
Och den, som bråkar, med honom får
Att göra, och han är farlig.*

*Fördenskull är det dock ganska lugnt.
Hur flaskan än kurtiseras,
Men dagen efter blir hufvet tungt,
Ty skarpt i "Össjö" spenderas.*

*För min del gick jag till Lejon in,
Som Daniel förr, ej förlägen,
Och der jag fick både mat och vin
Samt drack för nya jernvägen.*

Ja, så var det med den saken. Mycket folk fanns det på Ödeshögs marknad, och det så, att det vattnades i munnen på en närvarande jernvägsbyggare, hvilkens hufvud är uppfyllt af tankar på detta företag.

"Skall icke den banan bära sig, som vid den ena ändpunkten visar en sådan rörelse, då er det så godt att aldrig tänka på några nya jernvägar", yttrades af en annan.

Jernvägsbyggaren nickade bifall, och undertecknad grep efter annotationsboken, der orden förvarades och härmed utgå såsom bevingade för att väcka slumrande aktietecknare till ett intimare umgänge med en penna och en teckningslista.

Öfverhufvudtaget torde intresset äfven i denna bygd vara stort, men här, såväl som på andra ställen, är det litet, som vållar att det har sig svårt att komma till ett resultat. En och annan finnes äfven, som drager fram skrupler af sådan beskaffenhet, att det nästan är löjligt. Så fick man höra sådana skäl, som att rörelsen skulle gå från Ödeshög till Vadstena. Man glömmer, att just derigenom, att Ödeshög, i sin egenskap af ändpunkt, genom en sådan rörelsens gång kommer att tilldraga sig ofantligt mera rörelse än nu. Den stora bygd, som rör sig med sin afsättning och sina inköp i Ödeshög, kommer betydligt att vidgas. Det gifves konkurrerande platser som få sitta emellan. Det är nämligen ej obetydlig rörelse, som för närvarande från dessa bygder fördelas emellan Mjölby, Tranås och Jönköping. Låt Ödeshög få jernväg och bli i tillfälle till en rask omsättning åt just det håll, som nu fruktas, så skall man få se, om icke såväl Ödeshög, som Vadstena, kunna räcka hvarandra handen och glädjas åt att båda platserna gjort en vinst af oberäkneligt värde. Ett enda skäl spordes, som ej får förnekas. Det var en tjänsteman, hvilken anmärkte att hans hushåll pr år skulle ökas med ett par hundra kronors kostnader genom att landtmannaprodukterna skulle fördyras. Detta är nog en sanning, ty en rask och god afsättning höjer priserna, och derfore synes det, som om kommunerna omkring Ödeshög borde göra allt för att understödja företaget.

* * *

Att det finns mynt i dessa bygder, ehuru en och annan trasslig affär på sista tiden gått sönder, derom kan man vara förvissad, och som bevis derpå må nämnas, att Lysings härads sparbank f. n. bygger sig ett litet palats i Ödeshög.

* * *

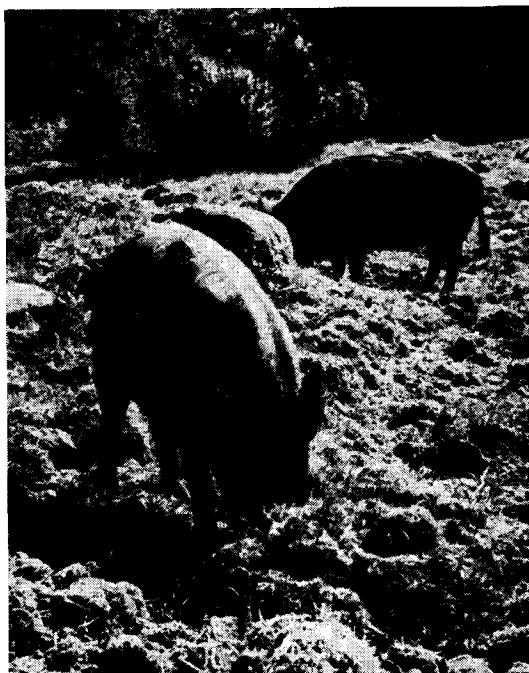
Att åtskilliga omvändelser i jernvägsfrågan förekommit, sedan man fått fundera på saken, är glädjande att kunna omnämna. Så t. ex. hördes en person, som åtminstone inom sin kommun motarbetat kommunalteckningen, särskildt uttrycka sin glädje öfver att vara i tillfälle få teckna aktier. Så skall det låta! Om ej alla tecken bedraga, torde man få hoppas, att kommunen i fråga följer exemplet.

* *
*

Men jag kom alldeles från ämnet. Äfven undertecknad är formligen bekajad af jernvägskoller för tillfället. Och skälet är, att Kuriren utgår i så stort antal exemplar åt dessa bygder, att gubben Johanssons häst och kärra nog icke förslår. Det behövs en anghäst. Mätte den komma snart! Då läses Kuriren, samma afton den kommer ut, i Ödeshög. Det enda förargliga är, att den då kommer att inverka på nattens hvila. Man får naturligtvis hålla sig vaken en eller annan timme längre.

Ödmjukast

Kalle Kurir

*Det finns faktiskt vildsvin
— inbägnade — på Lysings
härads allmänning.*